

Hallo allemaal,

Ze hebben mij gevraagd wat te schrijven voor jullie redactieblaadje. Ik ben Zus Graat Hendriks, een dochter van Herman en Dina Hendriks.

In 1929 is onze Familie vanuit Overasselt naar Wilbertoord verhuisd. Ons vader dacht dat het beter boeren was in "de Millse Peel" dan in Gelderland.

Ons vader was een klein keutelboertje. Er waren toen al 7 kinderen geboren: Hanneke, Jan, Marius, Tonia, Marietje, Antoon en Mien. We gingen wonen in een klein boerderechtje op de plek waar mijn broer Harrie later zijn tuindersbedrijf heeft gebouwd. (Peelschoolweg - Wet- houderlindersstraat 40)

In Wilbertoord werd nr. 8 geboren, Riek, daarna Truus, Piet, Annie, Wim, Frans, Harrie, Lowie (paar dagen geleefd) en toen ik en daarna nog ons Lies. Zestien kinderen, ja, daar moest flink gewerkt worden op de boerderij!

Ik ben als enigst kind van de familie naar de kleuterschool geweest in Mill, de rest bleef thuis tot de lagere school. Allemaal zijn we in Wilbertoord naar school geweest. We kregen les van meester Vloet, juffrouw Arts, meester Kraneveld (vrijgezel, was bij meester Vloet in de kost).

Echte vriendinnen had ik niet want ik mocht daar niet spelen, veel te ver weg. Op school speelde ik met Annie Emons, Nel Linders (daar heb ik nog steeds contact mee) en Gien Vloet. Vaak speelde ik thuis met mijn drie jaar jongere zus Lies. Of ik

"UITGEVLOGEN"

Familie Herman en Dina Hendriks

speelde met Lies en Marietje Selten (Gerrit Selten) dat waren onze verre burenen. Want vroeger stonden daar geen huizen tussen.

Ons vader heeft de grond aan de Gemeente verkocht, zo'n 70 jaar geleden voor "50 cent per vierkante meter"!

De burgemeester zei: "Al wordt Wilbertoord een stad, de grondprijs zal nooit duurder worden" en zo heeft vader zijn grond verkocht.

Harrie, mijn broer heeft toen voor aan de weg een nieuw huis gebouwd samen met ons vader, hij is toen begonnen met tuinbouw.

Bonen, aardbeien, tomaten en augurken verbouwde hij en ik werkte daar volop mee in de zomer.

Ook bracht ik de krant rond en kalenders vanuit de kerk. Ik ging dan naar "het Kasteel" in de Peel. Daar liepen allemaal ganzen en daar had ik het niet zo op, vond ik maar niks.

Ons moeder had weinig tijd met zo'n groot gezin, ik ben eigenlijk opgevoed door mijn grotere zussen. Alleen Lies kwam later en daar had moeder meer tijd voor.

Nu leven er nog vier van de 16 kinderen.

Onze Frans, Wim, ik en ons Riek (deze woont in Canada en is 90 jaar).

Mannie Graat en Zus Hendriks

Na de lagere school ben ik naar de huishoudschool gegaan in Mill.

Hobby's : ik was bij Internos en het koor.

Samen met onze Frans en Wim maar ook met Wim van Grinsven en met Wimke Hendriks, die was vrijgezel, speelde ik veel leuke toneelstukken.

Ik werkte zomers op het veld, thuis in de huishouding, bij Wim Selten in het huishouden op zaterdag, die woonde tegenover ons, en ik poetste de kerk bij pastoor Belt.

Mannie, mijn man, werkte bij Tien Bouwen / transportbedrijf en die leerde ik kennen via mijn broer, die had een motor en Mannie ook. Hij kwam dan wel eens over de straat een praatje

Mannie kwam tussen de middag een keer een appel halen bij ons thuis!

maken.

Achter ons huis hadden we een appelboomgaard en tussen de middag kwam hij 'n keer een appel halen.

Hij vroeg of ik naar de Wanroijse kermis kwam en ik zei : "als mijn vriendinnen gaan, dan ga ik ook mee". Vanaf die tijd hadden we verkering.

We hebben anderhalf jaar verkering gehad en ik was 21 jaar toen ik getrouwd ben. We zijn toen in Wanroij gaan wonen (eerst bij de ouders van Mannie) en naderhand hebben we nog 40 jaar in de Lindelaan gewoond.

Nu Wonen we 2 maanden in een appartement van Mooiland bij het verzorgingshuis in Wanroij.

We hebben 2 dochters gekregen waarvan er 1 op 47 jarige leeftijd aan borstkanker is overleden (2009).

Ze had 3 kinderen. Het gemis van mijn dochter vind ik nog steeds groot. Mijn andere dochter heeft 5 kinderen. Een daarvan is nu voorzitter van de korfbalclub in Wilbertoord (Fenne de Kleyn).

Ik ben nu 59 jaar getrouwd en ik zeg wel eens : "ik heb niet veel geld maar ik ben een heel rijk mens, ik heb een prachtig gezin".

Vijf jaar geleden was ik 75 jaar geworden, Mannie had toen een liedje voor mij gezongen, hoe hij mij via "een appel" had leren kennen, echt mooi.

In Wanroij heb ik als vrijwilliger gewerkt in de parochie als Lector, het begeleiden van communiegroepen en doopsels. Ik ben ook vrijwilligster op de gesloten afdeling in het verzorgingshuis.

Nou effe niet want daar mogen we nou niet komen i.v.m. de Corona.

In Wilbertoord kom ik nog wel eens bij onze Frans, of met fietsen of zomaar. Ik heb 't daar altijd goed naar mijn zin gehad.

Heel veel groeten uit Wanroij van Zus Graat.

Gezin van Zus en Mannie Graat-Hendriks